

HÄRÄNTAPPOASE

Jakso 6: *Liian viaton*

Versio 3
31/03/2020

kirjoittanut

Oskari Sipola

perustuu

Anna-Leena Härkösen alkuperäisromaaniiin

(c) Welhofilmi 2019-2020

oskari@welhofilmi.fi

Halkeilevan asfaltin päällä makaa yliajetun supikoiran raato. Sitä reunustavat ihmishahmojen varjot.

Allu, Rutanen, Ilari, Ripe ja Vuokko ihmettelevät ringissä kuollutta eläintä.

RUTANEN

Miten helvetissä tiellä jolla ajaa
ehkä viis autoa päivässä voi jääjä
joku alle?

Allu sytyttää tupakan. Ripe alkaa potkia raatoa pois tieltä ojaa kohti.

ALLU

Mitä sä nyt teet?

RIPE

Sotkee renkaat vielä.

ALLU

Ikävää että se nyt tollee
levittelee suoliaan joka paik--

RIPE

(keskeyttää)

Nyt turpa kiinni vitun perssaivo.

Ilari tyrskähtää, muut hiljenevät. Allu mittaa Ripeä, harkitsee vastausta, mutta ottaakin vain hatsit röökistä.

Ripe saa raadon ojaan, astuu kuitenkin tielle jääneisiin sisälmyksiin ja vereen.

RIPE

Saatana!

Ripe hyppää ojan toiselle puolen putsamaan kenkäänsä nurmikkoa vasten. Vuokko astuu lähemmäs Allua.

VUOKKO

Se on vaan mustasukkanen.
(Allun katseesta)
Kertus--

ALLU

(I get it)
--Kertusta, joo. Missä Kerttu on?

Vuokko kohauttaa olkiaan.

VUOKKO

Ehkä se ei halua nähdä sua, tai
ketään. Ehkä sen vanhemmat on
polttanu sen roviolla. Who knows.

Ilari kuulee Vuokon sanat--

ILARI

En pitäis mahottomana. Jos Anni
Hurme kuulee että sen nuorimmainen
on lesboillu kylillä niin jotain
väkivaltaa siinä varmasti--

ALLU

Vitun juntit.

Rutanen tulee väliin.

RUTANEN

Vähän suvaitsevaisuutta ystävät,
love is love ja näin--

Ripe purkaa edelleen raivoaan kengänpohjaansa--

RIPE

Me mitään suvakkeja olla! Ja
perkele mää alan olla sitä mieltä
että täsä porukassa hengaa joko
Allu tai mää mut molemmat ei
mahuta!

Allulle riittää, hän lähtee puolijuoksua pois päin.

RUTANEN

Ripe, sä oot urpo. Ja selkeesti
Kepaki tietää sen. Oo hiljaa.

Ripe näyttää Rutaselle keskisormea. Rutanen vastaa voi
että -tyylisellä alentavalla ilmeellä, ja lähtee Allun
perään.

602 EXT. PELLOT - HETKEÄ MYÖHEMMIN

602

Rutanen juoksee Allun kiinni peltojen välissä polulla.

RUTANEN

Oota nyt.

Rutanen saa Allun kiinni, koskettaa häntä olkapäästä.
Allu tyrkkää käden pois--

ALLU

Mä haluan vittuun tästä
perslävestä.

RUTANEN

Hei... hei.

Allu yrittää jatkaa matkaa.

RUTANEN

Mä tiiän missä Kepa on. Mut noi
sanoi että sulle ei saa kertoa.
Sen veli sai lapsen
toissapäivänä... ne on koko perhe
Oulussa vielä huomiseen.

Allun läpi menee tunteiden kirjo--

ALLU

Ai-- okei.

Allu kohauttaa olkiaan, esittää ettei välitä.

ALLU

Varmaan ihan hyvä, saa vähän
taukoa tästä ahdasmielisestä
pikkukylästä...

Rutanen, yllättäen itsensäkin, haluaa Allua. Tällä kertaa
Allu ei pistä vastaan. Allun pää osuu Rutasen poskeen--

RUTANEN

Ai--!

Allu päästää irti äkisti.

RUTANEN

On tää per... soon hammas jotenki
menny.

ALLU

Ehkä sä voit näyttää sitä Kertun
isälle ja se voi rukoilla sen
puolesta.

Rutanen repeää, mutta nauraminen sattuu hampaaseen
enemmän. Allua huvittaa Rutasen tuska.

ALLU

Kysy Pietarilta samalla että mistä
pitäis kaivella sitä Kertun
ruumista.

RUTANEN

Se ei varmaan oo saanu vielä vaan
kännyään takas Annilta.

Allu naurahtaa.

ALLU

Kiitos. Joo. Hyvä ku sanoit.

Rutanen hymyilee.

ALLU

Äläkä pliis ota tätä merkinä että mä jotenkin pitäisin susta.

RUTANEN

Välillä lähtee lapasesta. Sä vaan vastasit ku sua haastettiin, ei kai siinä mitään, sehän on vaan...

Rutasen lauseen loppu katoaa.

ALLU

Mitä mies tekee?

Rutasen ilme; *niin*. Allu pudistaa päätään--

ALLU (cont'd)

Miehet on niin vitun ankeita, hirvee tarve puolustaa jotain... niinku, kuvitteellista kunniaa ja osottaa sitte nyrkein et kenellä on isoin.

RUTANEN

No, ei kaikk--

ALLU

(keskeyttää)

Et nyt Pasi tosissaan oo sanomas että *ei kaikki miehet?* Oikeesti? Ootko? Älä sano että oot.

RUTANEN

Vittu sä Allu vitutat mua välillä.

Allu virnistää.

ALLU

Hyvä.

603 INT. KORVAN TILA. NAVETTA - PÄIVÄ

603

Lypsykoneet synkyttävät tasaista ääntä Allun nostellessa heiniä lehmillä. Yksi lehmistä kumartuu syömään Allun juuri laittamaa heinää.

Allu koskettaa sen päätä. Lehmä antaa koskettaa, jatkaa syömistään.

Allu istuu lypsyjakkaralle, kuuntelee mussuttamista, lypsykoneiden synkytystä ja märehdintää. Yksi lehmistä päästää äänekkään pierun.

SVANTE (O.S.)

Siinä oli taas vähän ilmaston muutosta.

Svante on tullut huomaamatta sisään, Allu hätkähtää.

ALLU

Ei oo hauska juttu se et maailma
tuhoutuu.

SVANTE

Ei kai se maailma yhteen lehmän
pieriun kaadu.

ALLU

Kaatu se.

SVANTE

Jaa. No nähdäämpä sitten sekin
tärsky.

Toisaalta navetasta kuuluu röyhtäisyn ääni.

SVANTE

Kuule Allu, tossa rautakaupan
pihalla kuulin vähän juttua...

ALLU

(nousee ylös)
Mitä juttua?

SVANTE

Tästä sinun ja Kertun-- minähän
siitä jo tiesinkin, mutta. No,
niin nyt tietää muutkin.

ALLU

So what? Mua ei paljoo kiinnosta
mitä muut aattelee.

SVANTE

Se on hyvä ja niin pittää ollaki.
Siitä vaan tunnetta kohti ja kyllä
syrän kertoo mikä oikein on.

Allu yllättyy--

ALLU

Okei.

SVANTE

Se on Hurmeen klaani nyt kai
siellä Oulussa Simon esikoista
kattomassa. Ootteko Kertun kanssa
puhuneet?

Allu pudistaa päätään, katselee alas eikä sano mitään.
Svante arvaa asian laidan.

SVANTE

Anteeksi kannattaa aina pyytää, vaikkei tietäis ihan että mistä hyvästä. Tän voin neljänkymmenen vuoden avioliiton pohjilta kertoa.

ALLU

Kyllä mä tavallaan tiiän mistä hyvästä. Mä kirjotin jo sellasen kirjeenki...

SVANTE

Sitä suuremmalla syyllä sitte! Ei se oo Allu rakas sen kummempaa. Kahtopa--

Svante tarttuu Allun olkapäähän hellästi mutta tiukasti, osoittaa navetan kattoa kohti.

SVANTE

Mää korotin tän navetan katon silloin ekana vuonna kun Lahjan kanssa alettiin täällä pitää tilaa, kun Lahjan papasta aika jätti. Mutta tän navetan oli rakentanu hän, seiskytäkaks.

Svante johdattaa Allun ikkunalle.

SVANTE

Talon rakensi yheksänsataa ja neljätoista Lahjan papan isä, Armas Korva.

Allua naurattaa nimi.

SVANTE

Joo tuota, ei se nimi miestä pahenna jos ei mies nimeä. Eihän mee tänne oltais tultu, jos ei sinun äiteen isä olis silleen nuorena kuollu. Se ollu vuottakaan siitä kun mää tapasin Lahjan, Marketta oli kaks kolme silloin.

ALLU

Mihin tää nyt liittyy?

SVANTE

Armas rakens talon ja lähti sitte sotaan tappeleen. Lahjan pappa ties kertoa että hään vaimo, Minerva, hän olis kieltäny miestään lähtemästä. Niin Armas sitten lähti yösyönnä ja jätti kirjeen pöydälle.

Svante pudistaa päätään--

SVANTE

Kotiin kun pääsi keväällä, hän astu sisään, kopisteli kengät ja vaimolleen sanoi vaan että "anteeksi".

Allu hymyilee.

SVANTE

Niin että sillä anteeksipyynnöllä sitten sinäkin oot lopulta tähän maailmaan tullut. Sitä mää vaan.

Svante taputtaa Allua olkapäälle.

604 INT. KORVAN TALO. VINTTI - PÄIVÄ

604

Allu istuu sängylleen, kaivaa peiton alta Kertulle kirjoittamansa kirjeen.

Pitää sitä hetken kädessään, nousee sitten ylös.

605 EXT. HURMEEN TALO - PÄIVÄ

605

Allu kävelee kohti Hurmeen taloa. Pihalla ei näy autoja, on autiota. Postilaatikko odottelee aidan pielessä. Allulla on kädessään kuori, hän on laittamassa sitä laatikkoon--

Kerttu ilmestyy talon sivuovesta kantaen isoa valkoista laatikkoa. Allu reagoi samantien, loikkaa pusikon taakse.

Kerttu jatkaa matkaansa takapihaa kohti, hänellä on laatikon lisäksi mukanaan olkalaukku. Allu seuraa Kerttua puskia pitkin. Oksat osuvat kasvoihin hänen yrittäessään pysyä näkymättömissä.

Talon kulmalla Kerttu pysähtyy.

Allu kerää rohkeutensa, taittelee kuoren taskuunsa ja kävelee lähemmäs.

ALLU

Mitä sulle on tehty?

Kerttu ei säikähdä lainkaan, kääntyy vain katsomaan Allua kuin olisi tiennyt tämän tulevan.

KERTTU

Ei mulle mitään oo tehty. Mää ulkoilutan marsua.

Allu vilkaisee valkoiseen laatikkoon. Sen sisällä sanomalehtien päällä möyrii vaalea marsu.

ALLU

Mä en tienny että sulla on marsu.

KERTTU

Tykkäätsää marsuista?

ALLU

En. Ne on vittumaisia.

Kerttua ei naurata. Hän laskee laatikon maahan, katselee marsua touhuissaan. Allu astuu lähemmäs.

ALLU (cont'd)

Sä oot menny sekasin.

Kerttu nostaa katseensa, vastaa Allun haasteeseen.

KERTTU

No ei oo sun ongelma vai onko?

ALLU

On.

Kerttu poimii marsun laatikostaan. Se haistelee ilmaa ja sätkii Kertun kämmenien välissä.

ALLU (cont'd)

Onko Anni tai Pietari kotona?

KERTTU

Ne on kaupassa. Tultiin Oulusta tunti sitte. Muut on sisällä.

ALLU

Ai nii. Onneks olkoon.

Kerttu hymyilee.

KERTTU

(hyräilee)

On meillä hauska täti, tuo täti Moonika...

ALLU

Mitä mun pitäis sanoa sulle?

KERTTU

Mitä sää olit laittamassa postilaatikkoon?

Allu hätkähtää--

ALLU

Mä-- täh?

KERTTU
Oliks se kirje mulle?

Allu näyttää vaikealta, mutta nyökkää hitaasti.

KERTTU (cont'd)
Lukisitsää sen ääneen?

606 EXT. METSÄRINNE - HETKEÄ MYÖHEMMIN

606

Allu ja Kerttu sekä laatikossa möyriävä marsu ovat tulleet pihapiiristä hieman kauemmas. Allu availee kirjettään, kädet tärisevät hermostuksesta.

Kerttu katsoo häntä kärsivällisesti. Allu vetää henkeä--

ALLU
Kerttu. En ole varmaan koskaan tarkoittanut mitä sanon kun olen pyytänyt anteeksi. Se on ollut aina minulle tapa lopettaa keskustelu, paeta paikalta, saada olla rauhassa. Mutta nyt tarkoitan sitä enemmän kuin ehkä koskaan mitään, kun pyydän, että antaisit minulle anteeksi.

Kerttu hymyilee. Allua hävettää aivan helvetisti.

ALLU (cont'd)
Tää on jotenki vitun outoa ku mä oon kirjottanu tän tällee kirjak--

KERTTU
(keskeyttää)
Jatka.

Allu jatkaa.

ALLU
Ihailen sinua, suoraviivaista tapaasi kohdata niin tilanteet, ihmiset kuin... hyönteisetkin. Tuntuu, että olen kanssasi oppinut muutamassa viikossa enemmän siitä miten ottaa maailma vastaan, kuin kuudentoista vuoden aikana ennenkuin tapasin sinut. Kun olen luonasi, tuntuu siltä että menettäisin kontrollin. En ole aiemmin pitänyt siitä tunteesta lainkaan, ja nyt opettelen pitämään, koska pidän sinusta. Pidän sinusta niin paljon, että jokainen hetki kun en ole luonasi tuntuu turhalta.

KERTTU

Mauno!

Allu säikähtää. Kerttu hypähtää poimimaan laatikostaan ulos pyrkineen marsun, nappaa sen käsiinsä.

KERTTU (cont'd)

Anteeks. Lue vaan.

Allu on kieltäytymässä, ei enää, mutta Kertun istuutuminen ja odottava katse saavat hänet jatkamaan.

ALLU

*Sinä... et piilota itseäsi,
soluttaudu maastoon, vaan annat
itsesi näkyä kirkkaana. Se on
sinussa kaunista. Sinä olet
päivänsäde, ja sehän tekee minusta
sitten-- no, päättelet varmaan jo.*

Kerttu naurahtaa ääneen. Allukin hymähtää.

ALLU (cont'd)

*Sanoit, että haluat minua. Minäkin
haluan--*

Allun ääni katoaa hetkeksi, hän vetää henkeä, jatkaa--

ALLU (cont'd)

*--ongelma vain on se, etten tiedä
mitä haluta. Suudelmasi tuntuvat
tulen kosketukselta ja tuot
sisälleni kipinöitä.*

(hengittää)

*En tiedä mitä haluta, joten ehkä
haluan, että sinä kerrot minulle.*

Allu laskee kirjeen viereensä maahan.

ALLU (cont'd)

Sinun, Allu.

Kerttu näyttää mietteliäältä, silittelee marsua.

KERTTU

Sää oot Allu Korva ihan pölhö. Mut
sää kirjotat hyvin.

ALLU

Annatsä mulle anteeks?

KERTTU

Annan mää. Ja anteeks että mää
menin sillee sen Ripen kanssa.

ALLU

Tykkäätsä siitä?

KERTTU

En... mutta, no, joskus on vaan sillee turvallisempi mennä lähelle poikaa... Sellasta, josta tietää että se ei sitte yritä mitään. Nii sitte jos on sitä lähellä niin ei yritä muutkaan.

ALLU

Mikset sä voinu tulla lähelle mua?

KERTTU

Oisit sää päästäny jos mä oisin yrittäny?

Allu menee hiljaiseksi.

KERTTU

Allu... mää en voi auttaa sua ittes kanssa. Tajuathan sää sen? Se on sun oma juttu. Mulla on ihan omat ongelmat, eikä sun tartte mua niitten kanssa auttaa. Mää en tykkää silleen pojista tai tyttöistä, mää tykkään ihmisistä jos ne on hyviä ihmisiä. Ja sää oot hyvä ihminen. Vaikka ootkin vähän hukassa.

ALLU

Vähän? Mä oon Kerttu ihan täysin hukassa. Että kiitos kun palautit mut, löytöpalkkio on luvassa.

Kerttu hymyilee.

KERTTU

Saaks mää laittaa sulle meikkiä?

Tämä yllättää Allun.

HETKEÄ MYÖHEMMIN: Kerttu on kaivanut olkalaukustaan kajalia, ja laittanut sitä Allun luomiin varoen. Väri sointuu Allun hiuksiin ja on kaunis, vaikkei Allu sitä näekään. Hänen polvensa väpättää hermostuneena.

KERTTU (cont'd)

Valmis.

ALLU

Saaks--?

Kerttu avaa pienen peilin, ojentaa sen Allulle. Allu tarkastelee itseään siitä.

ALLU

Mä en tiiä sopiiks mulle meikki.

KERTTU

Ei sitä varmaan kukaan muukaan
tiiä jos sää et tiiä.

Allu hymähtää. Kerttu tutkii häntä katseellaan.

KERTTU

Ehkä ne on sun sotamaalaukset?

ALLU

Nii. Ehkä.

607 EXT. HURMEEN TALO - MYÖHEMMIN

607

Meikattu Allu ja Kerttu palaavat laatikon kera puskiasta.
Niina Hurme, Kertun isosisko, on takapihalla odottamassa.

NIINA

No eikö se oo Aleksii Korva.

ALLU

Allu vaan.

NIINA

Simo lähti kaveria moikkaan ja
Maaria nukkuu. Haluutko Allu tulla
kattoon vauvaa?

Kerttu katsoo Allua silmät loistaen: joo?

608 INT. HURMEEN TALO. MAKUUHUONE - ILTA

608

Puisessa, vanhalta vaikuttavassa kehossa nukkuu viikon
ikäinen VAUVA. Allu ja Kerttu katselevat häntä hiljaa.
Viereisellä sängyllä nukkuu rättiväsinyt Maaria.

KERTTU

(kuiskaten)

Haluutko sä Allu lapsia?

Allu yllättyy--

ALLU

En mä tiedä.

KERTTU

Se on niin pieni ja hauras.

Kerttu laskee kätensä Allun käden päälle. Niina tulee
sisään.

NIINA

Isä ja äiti on kohta täällä.

ALLU
(Kertulle)
Ootko sä saanu sun puhelimen
takas?

Kerttu katsoo edelleen vauvaa, pudistaa päätään.

ALLU (cont'd)
Tuutko tapaa mua huomenna? Vaikka
huoltoasemalle?

KERTTU
Joo. Mihin sun isä kuoli?

Niina jää kuuntelemaan--

ALLU
Se oli joku onnettomuus.

Ulkoa kuuluu saapuvan auton ääntä. Allu säikähtää. Niina
osoittaa mukaansa.

NIINA
Nopeesti.

Maaria heräilee kun Niina, Kerttu ja Allu lähtevät
huoneesta.

609 EXT. HURMEEN TALO - HETKEÄ MYÖHEMMIN

609

Allu tulee Niinan ja Kertun mukana takaovesta ulos,
pysähtyy portaille--

ALLU
Huomenna?

Kerttu hymyilee, nyökkää.

KERTTU
Mä tykkään susta Allu Korva.

ALLU
Niin mäki susta Kerttu Hurme.

Allu hyppää vielä takaisin ovelle, antaa sukon Kertulle,
juoksee sitten pihan läpi pusikkoon kun sisältä kuuluu jo
oven avautuminen ja kenkien kopinaa.

Kerttu katsoo Allun perään eikä voi peittää ihastustaan.

Katse kääntyy Niinaan, joka on liikuttunut, mutta
pudistaa päätään. Kerttu hymyilee, pyöräyttää silmiään:
joo joo, tiedän.

610 **EXT. KORVAN TILA - ILTA** 610

Auringon jo laskiessa Allu kävelee pihaan. Svante tulee saunasta pyyhe lanteilla höyryten, huomaa hänet.

Svante pysähtyy, jää vain katsomaan Allun kasvoja. Hymy leviää. Hän osoittaa sormillaan silmiin, pyörittelee.

Allu hymyilee takaisin, heilauttaa kättään ja jatkaa sisään taloon.

611 **INT. KORVAN TALO. KYLPYHUONE - HETKEÄ MYÖHEMMIN** 611

Allu katsoo isommasta peilistä itseään, kajalin rajaamia silmiään. Hän näyttää aivan toiselta ihmiseltä.

ALLU
(ajattelee ääneen)
Maalipurkkiin pudonnu pesukarhu...

Allu avaa hanan ja alkaa pestä kasvojaan.

612 **EXT. HUOLTOASEMA - PÄIVÄ** 612

Pystyyn mätänevän vanhan huoltoaseman pihalla on muutama auto ja moottoripyörä.

Allu sytyttää tupakan, coolina kuin mikä. Taustalla Ilari, Ripe, Vuokko ja Rutanen juttelevat keskenään. Selät on käännetty Allun suuntaan, mutta hän ei välitä.

Kerttu saapuu. Hän kantaa kangaskassia.

Allun hymy levenee--

RUTANEN
Kepa!

Muu nuoriso havahtuu Kerttuun, pakkaavat Allun ympärille tervehtimään kadonneeksi luultua ystäväänsä.

ILARI
Ooksää tehny siveyslupauksen ku
oot päässy vapaalle jalalle?

RIPE
(hörähtää)
Siveyslupauksen...

KERTTU
Eiku mää kerroin Annille että se
on turha suojella ku vahinko on jo
tapahtunu.

Piirissä tulee hiljaista.

VUOKKO
Mitä sää tarkoitat?

Ilari katsoo Allua ja Kerttua vuorotellen--

ILARI
Oottekste pannu?

Ripe innostuu.

RIPE
Ei juma-- Ne on pannu!

ALLU
Mitä vittua se sulle kuuluu?

Allu raivaa itsensä Kertun viereen, tarttuu tätä kädestä.

ALLU
Mä voin Ilari neuvoa sulle miten
ne sun puritaanifaijan laittamat
nettifiltterit saa pois päältä
niin voit kattoa pornoa ihan
keskenäs, ei tarvii muita häiritä.

ILARI
Haista paska.

ALLU
En mä täällä maaseudulla paljoo
muuta haistakaan.

KERTTU
Lopettakaa nyt...

Vuokko katselee vuorotellen Allua ja Kerttua.

VUOKKO
Miten-- miten te oisitte pannu?

ALLU
Nyt ihan oikeesti mitä vittua se
teille kuuluu?!

ILARI
(Vuokolle)
No justhan hää sen sanoi, lipittää
sitä pilperiä, miten luulet?!
Saatana ku sää olet välillä tyhmä.

Vuokko pahastuu.

ALLU
Mitä mä muka sanoin?

ILARI
No lesboporno--

Rutanen puuttuu peliin--

RUTANEN

Hei, ei täällä varmaan kukaan
haluais että muut spekuloi sillä
mitä seksihommia sitä on ollu--

ALLU

(puhuu päälle)

Ei täällä kellään muulla mitään
"seksihommia" ole. Sen takia ne
kiinnostaa teitä niin vitusti.

Ilari asettuu haastamaan Rutasta, ohittaa Allun--

ILARI

Ooks sää sananvapautta täällä
vahtimassa? Oliko sulla jotain
sanottavaa?

RUTANEN

Mää en ymmärrä mikä sua ny vaivaa.

ILARI

Ei mua mikää vaivaa. Muuta ku tää
hesalaine joka *jatkovasti*
kuvittelee että hää on parempi ku
muut täällä, ja että Torvenkylällä
olemine on joku tuomio.

RUTANEN

Eiks se sitten ole?

ILARI

Oo nyt saatana hiljaa, ei oo
oululaiset hirveesti parempia ku
hesalaiset!

Rutasella keittää, hän tönäisee Ilaria kaksin käsin--

ALLU

Hei!!

Ilari vastaa haasteeseen, syntyy käsirysy.

KERTTU

Nyt riittää...!

ALLU

Rauhottukaa vitun runkkarit!

Vuokko hyppää pukarien väliin--

VUOKKO

Nyt. Loppu!

Hän onnistuu erottamaan Ilarin ja Rutasen. Ilari kääntyy kohti Allua valmiina jatkamaan--

ILARI

Piä sinä lehmä pääs kiinni, sua ei oo kukaan tänne kutsunu eikä sua kukaan jää kaipaamaan ku lähet kotio.

Allu pitää Kerttua edelleen kädestä, vetäisee siitä ja lähtee kuljettamaan Kerttua pois päin.

ALLU

Meidän ei tarvii katella tätä paskaa. Tuu.

Kerttu huikkaa vielä olkansa yli--

KERTTU

Nähään myöhemmin!

Ripe heiluttaa Kertulle kuin idiootti. Ilari läpsäyttää häntä takaraivolle; *lopeta*.

613 EXT. METSÄ - MYÖHEMMIN

613

Osat ovat vaihtuneet, nyt Kerttu vetää Allua perässään metsäpolkua pitkin. Allu yrittää pysytellä mukana.

Melkein kompastuu, mutta saa pidettyä itsensä pystyssä.

614 EXT. AUTIOTALO - ILTAPÄIVÄ

614

Allu ja Kerttu saapuvat autiotalolle. Kerttu pysähtyy vihdoinkin. Hän on hengästynyt. Allu tarttuu Kerttua vyötäröltä, hautaa nenänsä tämän hiuksiin.

Kerttu kääntyy, puraisee Allua yllättäen korvavalehdestä. Allu sätkähtää.

ALLU

Mitä?

KERTTU

Ei mitään, ei sillä väliä.

Kerttu vilkuilee autiotaloa.

KERTTU (cont'd)

Mennäänkö sisään? Mulla on huopa...

Allu katselee taloa, se aiheuttaa vieläkin pelkoa. Kerttu on kuitenkin menossa jo.

615 INT. AUTIOTALO - HETKEÄ MYÖHEMMIN

615

Auringonvalo siivilöityy likaisista ja rikkinäisistä ikkunoista homehtuneille seinille, ja piirtää käpristyville tapeteille liikkuvia kuvioita.

Allu katselee portaikon vieressä yhä olevia lasinsiruja, pullosta jonka hän suutuspäissään rikkoi.

KERTTU

Sää oot vandaali.

ALLU

Eiku mä oon talonvaltaaja. Jos oltais Berliinissä mä olisin ihan peruskauraa.

Kerttu hymähtää.

KERTTU

Ei me olla Berliinissä.

ALLU

Onneks. Kivempaa olla tässä.

Kerttu levittää lattialle huopaa.

KERTTU

Mää sanon sulle sanan ja sää sanot ekan asian mikä sulle tulee siitä mieleen.

ALLU

Mitä?

KERTTU

Lintu.

Allu katsoo Kerttua yrittäen ymmärtää. Kerttu katsoo takaisin odottaen: *no?*

Allu yrittää miettiä--

ALLU

Muuttolintu joka lentää pois. Sillä on sellanen jäljitysrengas nii aina tiedetään missä se on. Mut sitä ei kiinnosta. Mä tykkään linnuista.

Kerttu nyökkää, asettuu huovalle.

KERTTU

Koti.

ALLU

Helsinki.

KERTTU

Mikä siellä?

Allu joutuu miettimään.

ALLU

Se ku on talviaamuna hiton kylmä,
ja hile on jäätyne ikkunaan ja
ulkoa kuuluu ratikan kirskunta
umpijäistä kiskonmutkaa vasten.

Kerttu hymyilee, vastaus on hyväksytty.

KERTTU

Tyttö.

Allu katsoo Kerttua syvälle.

ALLU

Kaunis. Kerttu Hurme.

Kerttu suutelee Allua. Allu suutelee takaisin, koskettaa häntä. Kertun kädet koskettavat Allua, kulkevat pitkin hänen vartaloon. Kielet koskettelevat toisiaan.

Suudelma päättyy hitaaseen irroittautumiseen. Allun ja Kertun huulien välille jää ohut nauha sylkeä, joka katkeaa ja putoaa. Kerttu avaa silmänsä.

KERTTU

(hiljaa)

Nyt Allu määhän voisin...

ALLU

Mitä?

KERTTU

Maistaa sua.

Kertun ääni on herkkä. Allu ei sano mitään, ei tee mitään, kun Kertun käsi menee Allun farkuille ja alkaa avata nappeja.

Äkkiä Allu koskettaa Kertun kättä kevyesti. Jättää kätensä siihen.

ALLU

Mä en...

KERTTU

Mitä?

Allu yrittää koota ajatuksiaan--

ALLU

Miltä se tuntuu?

KERTTU
Mää tiiän vaan miltä se musta
tuntuu.

Allu katsoo Kerttua odottaen.

KERTTU (cont'd)
Sitä niinku... valuu. Ja alkaa
sykähdellä sillee jännästi.

ALLU
(hiljaa)
Onksulla nyt? Valuksä nyt?

Kerttu nyökkää.

Allu nostaa kätensä Kertun kädeltä, antaa luvan jatkaa.

Kerttu avaa Allun farkut, alkaa vetää niitä pois
jaloista. Allu auttaa, ja farkut lähtevät.

Allu laskeutuu hitaasti selälleen, katsoo kattoon.

Katon puupaneelit ovat harmaita ja niissä on mustumia.
Valo välkehtii ulkoa sinnekin, heijastuen jostain mitä
Allu ei näe. Allu hätkähtää, sulkee silmänsä.

Kertun ääni kuuluu alempaa.

KERTTU (O.S.)
Ei kai sua satu?

ALLU
Ei... oikeestaan...

KERTTU (O.S.)
Sää oot lämmin.

Allu yrittää rentoutua, hengittelee. On melkein
hiljaista, ulkoa kuuluu hiljaista linnunlaulua ja alempaa
Kertun hengitys, satunnaisia kosteita kosketuksia.

KERTTU (O.S.)
Mää en halua satuttaa sua.

ALLU
Mä tiiän.

Allun ilme kiristyy. Hän ei pysty rentoutumaan.

Kerttu siirtää itsensä ylemmäs, kasvokkain Allun kanssa.
Hän on luovuttanut.

KERTTU
Missä sää Allu oot?

ALLU

Tässä mä oon.

KERTTU

Et sää oo.

Kerttu laskeutuu makaamaan Allun viereen, katsomaan kattoon hänen kanssaan. Allun valtaa paniikki. Hän on pilannut kaiken.

KERTTU

Tykkääksää ihan varmasti linnuista?

ALLU

Joo joo.

KERTTU

Ihan varmastikko?

Allua alkaa vituttaa. Hän nousee puoliksi istumaan.

ALLU

Sä käyt ihan kuumana.

Kerttu aistii Allun mielialan muutoksen--

KERTTU

Mikä sun oma tilanne on?

ALLU

Voi saatana pieni...

Allu kääntyy kyynärpään varaan Kertun yläpuolelle.

ALLU

Haluaksä tulla?

Kertun silmissä välähtää pelko. Hän kuitenkin nyökkää, hädintuskin huomattavasti.

Allu nostaa Kertun hameenhelmaa ylöspäin. Kerttu yrittää auttaa, mutta Allu ei apua kaipaa.

Allu työntää kätensä Kertun helman alle, ja edelleen Kertun pikkuhousujen sisään.

Kerttu vetää henkeä terävästi.

Allu koskettaa Kerttua, tutkien ja kartoittaen. He katsovat toisiaan silmiin. Kerttu hymyilee, hänen hengityksensä muuttuu raskaammaksi. Huulien välistä kuuluu nauttiva ääni.

Allu korjaa asentiaan, lopettaa hetkeksi liikkeen.

KERTTU

Älä lopeta.

Allu saa itsensä tasapainoon ja jatkaa. Hän katsoo kättään kuin vierasta esinettä, sen liikettä kuin selittämätöntä ilmiötä. Liike kiihtyy.

Allun käsi liikkuu edestakaisin hangaten, mekaanisesti ja jopa väkivaltaisesti.

Kerttu huudahtaa ja Allu lopettaa äkisti.

Vetää kätensä pois.

Kerttu repii helmaansa alemmas, kääntyy kyljelleen poispäin Allusta. Kuuluu hiljainen nyhkyäys.

ALLU

Kerttu... sattuksua?

Katumus puskee pintaan. Allu koskettaa Kertun olkapäätä. Kertun itkuinen nyhkytys kuuluu nyt selvästi.

ALLU

Miks sä itket?

KERTTU

En mää tiijä.

Kerttu vetäytyy tiukemmin kerälle, kuin sikiöasentoon. Allu päästää irti hänen olkapäästään.

KERTTU

(hiljaa)

Mä palan sisältä ja savu menee silmiin.

ALLU

(ei kuullut)

Mitä?

Kerttu ei vastaa enää, hän pidättelee itkua. Allu ei tiedä mitä tehdä, joten hän vetää farkut jalkaan ja nousee ylös.

ALLU

Tää oli...

Allu ei tiedä miten jatkaa lausettaan. Kerttu ei edelleenkään näytä Allulle kasvojaan.

Allua alkaa ärsyttää.

ALLU

Miks sä halusit tehdä tän?

Kerttu ei vastaa.

ALLU
(itselleen)
Sä oot liian viaton...

Allu sulkee farkkujensa napit. Vilkaisee vielä Kerttua, joka on edelleen sikiöasennossa, mutta katsoo nyt Allua vihaisena ja loukattuna sormiensa välistä.

Allu puristaa nyrkkiään, silmät kostuvat, mutta hän ei osaa sanoa tai tehdä mitään. Allu kiipeää ulos ikkunasta.

616 **EXT. METSÄ - HETKEÄ MYÖHEMMIN**

616

Aurinko on jo painumassa kohti taivaanrantaan kun Allu juoksee metsän läpi poispäin autiototalolta.

Hän juoksee yhä vain lujempaa.

Pakoon halua itkeä.

LEIKKAUS:

LOPPUTEKSTIT